

Čís. 12779.

Zásady § 1016 obč. zák. jest použití i při jednání bez příkazu.

I zmocnění, k němuž se jinak vyžaduje zvláštní plná moc (§ 1008 obč. zák.), může se státi ve způsobě dodatečného schválení podle § 1016 obč. zák.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, Rv I 393/32.)

Žalobce domáhal se na žalovaném zaplacení 3.400 Kč z důvodu zápůjčky. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Bylo zjištěno, že B. 3.400 Kč pro žalovaného přijatých použil k výplatě jeho dělníků, a an žalovaný toto opatření schválil, schválil ve smyslu ustanovení § 1016 obč. zák. žalovaný toto jednání a, osvojiv si z něho prospěch, zůstává z jednání toho i bez předchozího potřebného zmocnění přímo zavázán.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Zažalovaná částka byla žalobkyni přisouzena z důvodu zápůjčky poskytnuté žalobkyni dovolateli prostřednictvím Františka B-a ku proplacení mezd dovolatelových dělníků. Má-li odvolací soud za zjištěno, že dovolatel dodatečně schválil jednání svého zřízence Františka B-a ve příčině opatření peněz, dospěl právem k úsudku, že jest dovolatel vázán podle § 1016 obč. zák. jednáním svého jmenovaného zástupce, i kdyby ho snad nebyl předem k tomu zmocnil. Uvedené zákonné místo se týká jen otázky zmocnění, nedotýká se však právního důvodu žaloby. Pro použití ustanovení § 1016 obč. zák. stačí, že František B. jednal jménem žalovaného, ač k tomu snad vůbec zmocněn nebyl, neboť zásady vyslovené v § 1016 obč. zák. jest užiti i při jednání bez příkazu. Schválí-li někdo něco, co podnikla osoba jím zmocněná, ale mimo rámec plné moci, musí to rozumně platiti i tehdy, schváleno-li jednání osoby jednavší bez plné moci. Třeba přisvědčiti dovolateli, že ke zjednání zápůjčky se vyžaduje dle § 1008 obč. zák. zvláštní plná moc, avšak i takové zmocnění se může státi ve způsobě dodatečného schválení podle § 1016 obč. zák., neboť zákon v tomto směru nerozeznává.

Čís. 12780.

Smlouva o poskytnutí zápůjčky jest smlouvou oboustranně zavazující ve smyslu § 23 konkursního řádu z roku 1931.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, R II 379/33.)

Konkursní komisař vzal bez námitek na vědomí usnesení věřitelského výboru, podle něhož konkursní podstata nevstupuje do právních poměrů založených dlužním úpisem ze dne 26. července 1931.